

om, hvem der skal have Æren for det. Det ærede 15de Medlem for Hovedstaden har ikke været saa heldig, at han har kunnet være med til at stille det, alligevel taler han her om, at „mit Krav“ skal nok blive gennemført. Det er jo et mærkeligt Udtryk, dette „mit Krav“, og det er sikkert et Bevis paa, at det ærede Medlem ikke rigtig har gennemgaaet de smaa Bøger, der staar i Reolen derovre paa den anden Side, i alt Fald er han ikke blevet helt færdig med det, for ellers vilde han have opdaget, at dette Krav ikke er et, som han kan betegne som „mit“. Det er et Krav, der har været fremme i Rigsdagen for mange, mange Aar siden; jeg vil i saa Henseende henvise til, at da man i 1912 havde Skattelovene til Behandling, fremsatte afdøde Gustav Bang vort Partis Opfattelse af Spørgsmaalet, og ved denne Lejlighed forelaa der et Ændringsforslag, hvorefter Socialdemokraterne stemte for, at Brugsforeningerne ikke skulde være skattefrie. Derfor er der aldeles ingen Grund for det ærede 15de Medlem for Hovedstaden til at staa frem her og tale om, at „mit Krav“ skal nok blive gennemført.

Der knytter sig imidlertid ikke saa megen Interesse til dette, som til, hvilken Stilling det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) og det Parti, han tilhører, indtager. Det maa i høj Grad forundre, at de stiller dette Ændringsforslag her, thi det er jo stik imod det Standpunkt, som Partiet tidligere har indtaget. Da vi første Gang behandlede Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat, i 1915—16, var Wenzel Neergaard Partiets Ordfører, og jeg vil gerne tillade mig at citere et Par Ord af hans Udtalelser om dette Spørgsmaal. Hr. Wenzel Neergaard udtalte: „Vi erkender, at saaledes som Forholdene nu en Gang ligger derved, at Andelselskaberne ogsaa under de nu bestaaende Skatteforhold er stillede anderledes end Aktieselskaber, bør de heller ikke tages med i denne Særbeskatning og under disse særlige Omstændigheder, og vi vil derfor alligevel stemme for det foreliggende Lovforslag“. Jeg bebrejdede ved denne Lejlighed Hr. Wenzel Neergaard, at det konservative Parti ikke støttede os, der ønskede, at Brugsforeningerne skulde inddrages under den overordentlige Beskatning, og jeg fik da følgende Svar af Hr. Wenzel Neergaard: Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts Iste Valgkreds (Hans Nielsen) siger, at „Tanken om at lade denne Skat gælde ogsaa for Andelsselskaber havde faaet en meget kølig Modtagelse fra konservativ

Side i Udvalget, er dette for saa vidt rigtigt, som det af mig straks blev hævdet, at jeg ikke ansaa det for muligt at føre dette Principspørgsmaal ind i en Særbeskatningslov som denne“. Det var det konservative Partis Ordfører, der udtalte dette i 1916. Nu møder det selvsamme Parti her med et Ændringsforslag, hvorefter Brugsforeningerne skal føres ind under den overordentlige Beskatning, hvilket altsaa efter det samme Partis Mening ikke lod sig gøre i 1916. Jeg mener derfor, at det kun er et tomt Pardeforslag, som Partiet har stillet ved denne Lejlighed, og jeg vil indtrængende opfordre Partiet til, forsaavidt det virkelig ønsker noget reelt i denne Sag, at tage Ændringsforslaget tilbage, saaledes at vi bliver forskaanet for, at dette Forslag forkastes her. Jeg vil anbefale mine Meningsfæller at stemme imod det.

N. Neergaard: Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti (Korsgaard), gjorde nogle Bemærkninger om Andelsselskaberne og vendte dem særlig mod det Parti, som jeg har den Ære at repræsentere. Jeg skal gøre opmærksom paa, at om de Regler, der gælder for Andelsselskabers Beskatning, var der i sin Tid udstrakt Enighed her paa Rigsdagen, og det er ikke blot i den danske Rigsdag, man har været stemt for at fastslaa saadanne Regler, det har man været saa at sige hele Verden over; det viser sig i de forskellige Indkomstskattelove, som er gældende i andre Stater. Overallt har man taget Hensyn til Andelsselskabernes særlige Stilling og indført særlige Regler for dem. Og jeg har unægtelig ogsaa den Mening, at hvis man gik den Vej, som det ærede konservative Medlem anbefaler, vilde det ikke blive til Handelsstandens Gavn. Nu vil det ærede Medlem maaske sige til mig, at Handelsstanden maa selv bedst forstaa sine egne Interesser. Men det er nu ikke altid, at en Klasse bedst forstaa sine egne Interesser. Der var en Tid, da de danske Købstæders Handelsstand med sand Lidenskab kæmpede for Løbæltet og med sand Lidenskab kæmpede mod dets Ophævelse. Fra anden, uinteresseret Side mente man, at Løbæltet i det lange Løb vilde blive til megen Skade for Handelsstanden, og nu har det vist sig, at man i vidt Omfang har forstaaet dette i Købstæderne selv, og mange Steder har man andraget om at faa Løbæltet ophævet. Det kan være, at det gaar paa samme Maade med Andelsselskabernes Beskatning. Skal